

LA GRALLA

PUBLICACIÓ

SETMANAL

Redacció, Administració i Impremta
Josep Umbert, 30 i 32 : Telèfon 2

Preu de subscripció: Trimestre, 2'50 pessetes
Fora, 3 ptes. Estranger, 4 Núm. solt, 25 cènt

EDITAT PER GRÁFIQUES UNIFICADES GRANOLLERS

C. N. T. SINDICAT UNIC D'ESPECTACLES A. I. T.

MAJESTIC

Diumenge,
3'30 tarda

Un meravellós programa de cinema sonor!
Estrena de la més gran i extraordinària producció musical de la gran marca Metro-Goldwyn-Mayer

ROSE MARIE

per l'estel Jeanette Mac Donald i Nelson Eddy.

Solemne estrena de la pel·lícula Columbia Films

En alas de la muerte

Completen el programa el film de dibuixos animats

EL AMIGUITO DE BETTY

de la Paramount, interpretat per Betty Boop.

I el bonic documental de la marca Columbia Films

LAS EMOCIONES DEL AIRE

Una orquestra del Sindicat Musical amenitzarà l'espectacle

SETMANA PRÓXIMA:

Estrena en aquesta ciutat de la magnífica cinta interpretada per Elissa Landi i l'actor Robert Donald

El Conde de Montecristo

Diumenge,
3'30 tarda

Principal Cine

Selecte i extraordinari programa de cinema!

Estrena de l'extraordinària i meravellosa realització de la famosa editora Paramount Films, quin títol és

PISTAS SECRETAS

creació dels artistes Ann Seridan i Fred Mc. Murray.

Estrena de la superba comèdia de la casa Ufilms

Limpia, fija y da esplendor

Completen aquest colossal programa de cinema

GONDOLAS CHIFLADAS

bonica i divertidíssima cinta de dibuixos animats.

I el film documental de gran actualitat de Columbia

EMOCIONES DEL POLO

En els intermedis actuarà una orquestra del Sindicat Musical

SETMANA ENTRANT:

Es presentarà en aquest cinema una impressionant pel·lícula d'aviació de la marca Paramount Films

ALAS EN LA NOCHE

BANC VITALICI D'ESPAÑA

COMPANIA ANONIMA D'ASEGURANCES

Vida : Rendes vitalicies : Dots : Transports Marítims i Terrestres

DELEGACIÓ AL VALLÈS

PLAÇA GUIMERA, 6 : M. ANGLÈS VILELLA : GRANOLLERS

Quan aneu a
PUIGCERDÀ
instaleu-vos a l'



Hotel

RITA

Oberit tot l'any
Completament reformat
HI HA ASCENSOR
CALEFACCIÓ CENTRAL
Llibertat, 38 : Telèf. 29

Dr. Bernat i Carreras

Metge Director de la Clínica Mental
"Torre Campderà", de Lloret de Mar

A GRANOLLERS

Visita els Dijous, de 9 a 11
Plaça Maluquer i Salvador, 26

A BARCELONA

Visita: Divendres, de 4 a 7 tarda
P^{sa} Latamendi, 3^a 1^{er} : Tel. 21234

Joieria i Relotgeria
Objectes per a Regals

Casa Rodoreda



OPTICA

Es complimenten les
receptes dels metges
: : oculistes : :

Articles de Relotgeria

R. Clavé, 38 Granollers

**Aparells i Productes
de FOTOGRAFIA**

PELICULES
Plaques i Paper
GEVAERT

Unic Representant
= a Granollers =

JOSEP MARIMON

:: FARMÀCIA :: DROGUERIA ::

Dr. Robert, 12 i 12 bis. - Telèfon 172

destil·leries montañà



alcohols
anisars
licors
vins

granollers

ESPECIALITAT
Anís La Perla del Vallès

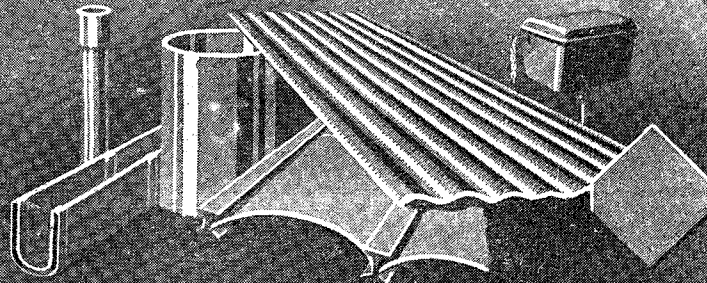
Carrer Joan Montañà, 72

TELEFON 53



Sucursal a MATARÓ

Rocalla



ROCALLA S.A. CANUDA · 2 · BARCELONA ·

Venda a Granollers: **JOAN MAURI** : Prim, 108 - Tel. 137

Artur Vilardebò

DENTISTA

Visita, tots els dies

Clavé, 30 : Telèf. 60

GRANOLLERS

 ANY XVII

LA GRALLA

PUBLICACIÓ SETMANAL

 NÚM. 777

Any XVII^e!

Amb aquest número d'avui, LA GRALLA comença l'any dissetè de la seva existència. El comença, hem dit... I hem d'afegir que amb aquest mateix número fineix la vida de la nostra publicació.

Els nostres llegidors ja hauran vist, de dies ha, la minva d'anuncis a les nostres planes. Aquesta minva d'anuncis vol dir minva d'ingressos. I vol dir minva d'independència; condicionament, subordinació.

Tot i això, ens hem esforçat tot aquest temps, perquè la nostra publicació, que va néixer i durant setze anys s'ha mantingut en el localista més agut, fos una arma més al servei del poble en la lluita homèrica contra el feixisme internacional.

Però creiem que l'hora de LA GRALLA ha passat. Els bons companys de «Gràfiques Unificades» prou han refermat llur confiança a la direcció i a tots quants fem LA GRALLA. Els elements directius de la ciutat també ens han ratificat aquesta confiança. I, amb tot, després que els ho agràim sincerament i noblement, ens ha d'ésser permès de retirar-nos. A temps nous, publicacions noves. I homes nous.

La intensa vida sindical que ho abasega tot, farà que altres homes, altres companys més joves i més ardits, esmercin llurs esforços i llur intel·ligència en altres publicacions segurament més a to de l'hora present que no ho era LA GRALLA. Nosaltres creiem que ja hem complert amb el nostre deure. I no volem ésser una nosa. Sobre tot, no volem que, obligats a respondre a certs atacs que es repeteixen i es precisen massa, hi hagués qui podés arribar-se a creure que som nosaltres qui, a casa nostra, debilitem el front únic contra el feixisme.

La nostra decisió és ferma i és sospesada. Podrà satisfer segurament als que formen la Cinquena Columna, no tan invisible com sembla

a Granollers. Trista satisfacció la d'aquesta genteta! Però no els la volem negar ni regatejar. ¿No volien que LA GRALLA desaparegués? Doncs ja poden reposar, perquè han aconseguit el seu propòsit. Aquest és l'últim número de LA GRALLA.

I, ara, deixeu que recordem els amics — amics inoblidables — que han desaparegut en aquests setze anys i que agràim l'ajut dels col·laboradors i l'afecte constant dels nostres conciutadans, dels nostres lectors i subscriptors, que ha estat la força moral i el principal suport en el qual hem recolzat la nostra vida i ens han enfortit en hores de lluita i d'adversitat. A tots els regraciem la bona amistat i la confiança que en nosaltres dipositaren i a la qual tothora ens hem esforçat per correspondre-hi.

En aquest acomiadament nostre, no podem oblidar els bons germans que lluiten als fronts de guerra. Llur esforç i llur heroisme i llur sacrifici ens mereixen tal estima i tal respecte, que les lluites d'aquí ens repugnen com picabaralles indignes dels instants de grandesa que vivim, i és aquesta impressió de petitesa i d'insignificàcia que ens obliga a emmudir.

Així creiem servir l'obra de la Revolució. Així creiem complir — com sempre — el nostre deure. Un altre dia — qui ho sap això? — potser tornarem a la palestra; potser tornarem a fer LA GRALLA. Un altre dia, potser renuarem el nostre idil·li amb la ciutat benamada i podrem tornar a gaudir amb els triomfs de les joves promocions granollerines, per bé que això exaspera els imbècils i incapaces de fer res de gran i de profit. No; no hi renunciem pas a la vida.

Encara tenim il·lusions i esperances, i penssem que ara amb el nostre silenci i altre dia en la forma que sigui, podrem ésser útils a la causa del poble, a la causa de la llibertat, a l'obra magna de la revolució que ens fa albirar noves aurores amb les més belles resplendors que il·luminaran el nou ordre social, més just i més humà, que es precisa a cada instant i que creiem que ha de triomfar per damunt de tot i de tothom.

Lletra de Plàcid

...Lletra de comiat

Amic:

Aquesta és l'última lletra que t'escric. L'última!... I et confesso, amic, que en sento una fonda tristesa d'aquesta decisió. No fer més LA GRALLA!... Feia ja setze anys que setmanalment ens comunicàvem amb tu, amic anònim! Setze anys que havíem establert aquest corrent de mutua i recíproca simpatia!... La comprèn, ara, aquesta tristesa?... Fes-te càrrec, encara, que la força del costum ens havia arribat a fer creure que LA GRALLA podria sobreviure el daltabaix de la revolució, que tantes i tantes coses ha esmicolat i esmicola encara...

Mes, no és així. LA GRALLA desapareix. En plena joventesa. Amb el cap curull d'il·lusions i el cor rublert d'esperances... La poncella rosada que l'any passat aplegà a tants i tants per a celebrar els seus quinze anys, era avui ja una rosa vermella; una rosa encesa amb el foc de la joventut i dels ideals...

Era... Era!... Fixa-t'hi bé, amic; diem «era». Perquè ara LA GRALLA ja no és sinó un record; un record més a afegir als molts que fan la cadena de la nostra vida.

Ja no llegiràs més les «Glosses» modèliques de *Xixu*, i *L'Altre* haurà d'interrompre la pacient i meticulosa numeració de les seves «Fulles Dominicals», admirable exemple de constància i de moltes altres virtuts; Alfred Canal no publicarà més «Curiositats Granollerines», les quals cada dia eren més espaciades per causa que la vida mana fins en els millors i més bons amics; *En Jofra* haurà de defensar el Granollers — els colors blancs del Granollers — des d'altra trinxera més resistent i menys vulnerable... I, tal com aquests amics, tots els altres també, el venerable Costas Alvarez, a qui tant estimem i admirem; Cuch, Serra, Llobet i tot l'estol d'A. G. A., Graller, Agea, Jordi Muntanya; tots, tots emmudirem... Ja no escriurem més «Petites Cròniques», ni més «Notes i Comentaris»... Mes, què hi farem?...

I és ara, en aquesta hora capvespral, que mentalment repassem la nostra vida. I n'estem contents.

La nostra vida, amic, és la vida de LA GRALLA. I és, encara, la d'abans de LA GRALLA. Vida de neguits i d'il·lusions; vida de lluites i de sofriments; vida, en fi, molt pròpia dels que, hereus d'*En Joan Gralla*, com aquell vilatà ens hem avesat a pensar en veu alta, a obrar amb noblesa i a posar bocins de cor a la nostra obra...

Recordem, ara, els temps llunyans de les lluites feréstegues contra el vell caciquisme, llavors, quan a Granollers es publicava *La Razón*, i hi escrivíem d'amagat del pare...

Recordem la campanya personal, l'any

Aquest és l'últim número de LA GRALLA. Repetim-ho. Com un de tants que lluiten a les trinxeres, LA GRALLA ha caigut en l'atac a l'enemic. La seva desaparició, doncs, té un valor molt relatiu. El que és més important, és vèncer. I, si per això cal el sacrifici, fem-lo amb generositat, ja que sense generositat no hi ha grandesa.

La desaparició de LA GRALLA obeeix únicament i exclusivament a un acte espontani de la nostra voluntat. Creiem que aquesta és hora d'altra mena de periodisme i cedim el nostre lloc a altres. El nostre lloc, diem. Però no el nostre nom. En això som clars. I volem que ho sàpiguen els trànsfugues i els desaprensus, i els indesitjables que després de setze anys de rancúnia incontiguda, ara, aprofitant-se de l'aiguabarreig de la revolució, s'hagin pogut creure que la ètica, la dignitat, l'honestedat i fins i tot la intel·ligència, són patrimoni de tots i de qualsevol i que són coses transferibles que poden passar d'unes mans polides a llurs grapes barroeres.

No; això no. Sigui qui sigui, podrà fer un periòdic i tots els periòdics que vulgui; mes, el que no podran fer mai, aquells que aparenten creure que tots som uns, és LA GRALLA. I no la podran fer, perquè la revolució pot subvertir moltes coses, moltes, però no els valors morals, que, vulgues o no, és el que classifica els homes.

Fins si algú gosava jugar l'equívoc, pot estar ben cert del seu fracàs. Perquè amb LA GRALLA desapareix no res més ni res menys que això: LA GRALLA.

1912, mantinguda fins que logràrem arrebatassar de les urpes dels seus botxins el cos moribund del mestre Lluís Castellà, empresonat a la *Model* de Barcelona des del 1909, per la delació vil de la carlinada granollerina...

Recordem la nit tràgica del 13 de juliol del mateix 1912. Aquella nit, els mateixos que en la del 18 de juliol passat si haguessin pogut ens haurien assassinat, ens acrivillaven a trets, a La Unió Liberal, i amb els nostres cossos havíem d'envoltar el cos retut — mai tan retut com llavors — de Francesc Layret. Que ja aquella nit el feixisme de llavors hauria assassinat, com ho feu més tard a Barcelona, aquell home insigne, el primer polític de Catalunya que s'atreu a senyalar les rutes de la Rússia soviètica com les rutes salvadores del proletariat del món.

Recordem la campanya feta de *La Opinió* estant per evitar que la Segona Ensenyança, que havia tingut un apòstol i un màrtir — el mestre Antoni Espí — fos donada barroerament a uns frares antonians o a uns altres frares.

Recordem les èpiques baralles a què ens lliuràrem per haver fet un orfeó — l'Orfeó Granollerí de La Unió Liberal — que tenia la tara d'ésser de La Unió Liberal i el primer orfeó laic de Catalunya...

Recordem els temps feliços de *Renovació*, periòdic republicà i socialista, i la campanya que férem — inútilment per cert — perquè no anessin a raure a la «caixa diocessana» cent mil pessetes de les 150 mil que la ciutat havia de cobrar per la venda del retaule de Sant Esteve...

I recordem que alguns dels que feiem

Renovació, temps després, l'any 1921, — el dia primer de maig precisament, — ens posàvem a fer LA GRALLA.

I l'obra de LA GRALLA és a l'abast de tots i de tothom. Els setze volums d'aquests setze anys queden com una fita clavada de la nostra vida i de la nostra conducta. Tot i que hem dit i repetit, fins a fer-nos pesats, que LA GRALLA no era un full de combat, ara, en aquestes hores heròiques, quan són tants a «fer de revolucionari», nosaltres ens podem donar el gust de fullejar en la nostra vida humil de granollerins pelats i dir a molts: — I bé, llavors on éreu vosaltres?

Perquè a les planes de LA GRALLA, expressió del respecte a tots els pensars i a totes les creències, traspuava sovint la irreverència i la subversió. No es registraven tan sols els prometatges i els casaments i es feia quelcom més que posar epitafis als amics i coneguts que morien. El nostre localisme ha estat sempre de cara al món. El nostre apoliticisme era fredament calculat per no caure a les xarxes dels partidismes eixorcs de la vella política, que ens repugnava. Però sovint ensenyàvem l'orella. I sempre per a dir el nostre afecte als humils, als que lluitaven per llur emancipació. Els nostres comentaris resten a les planes d'aquests setze anys de LA GRALLA, on no hi ha una claudicació, on no hi ha una sola paraula de menyspreu pels que lluitaven amb l'esperança sempre que un dia farien la revolució, aquesta revolució que ara fan i que té tanta gent desconcertada i emmurriada...

A les planes de LA GRALLA no ens hem limitat a fer l'elogi dels valors locals — ob-

sessió constant dels egòlatres i els envejosos de tota mena. Hem parlat bé, també, dels camperols que seguien el cabdill Pere Joan Sala, que ja en el segle XV lluitaven i morien per la llibertat contra el poder del feudalisme.

Quan tothom, i sobretot la Premsa rural de Catalunya, subordinada casi totalment al capitalisme de la Lliga, s'afanyava a descriure els horrors de l'infern de la Rússia soviètica, nosaltres, pel febrer del 1922, obríem una subscripció i recaptàvem més de 1.600 pessetes «per a socórrer els infants famèlics d'aquell poble dissortat —dèiem llavors— víctima dels Estats que s'oposen a la seva lliure voluntat.»

I un dia hem fet l'elogi del Noi del Sureda i d'Àngel Pestaña i de Francesc Layret, en les hores més tràgiques i angunioses, quan rebíem anònims amenaçadors dels mateixos pistolers a sou dels assassins Arlegui i Martínez Anido, que cada dia tacaven de sang els carrers de Barcelona i de tot Catalunya i es rabejaven assassinant homes liberals i gent treballadora.

I mentre un dia combatíem el feixisme italià, altres i sempre, fermes en la nostra consigna de no fer acatament sinó a la bondat i a la intel·ligència, homenatjàvem a Guimerà, a Iglésies, a Russinyol, i a Blasco Ibàñez i a Lleó Tolstoi... I a les nostres planes trobaven cordial acolliment els literats, autors dramàtics i polítics de significació esquerrana. ¿Recordes, amic, aquelles conferències a La Unió Liberal i a l'Ateneu Obrer en plena dictadura, algunes d'elles amb les pistoles dels «agents de l'autoritat» damunt la taula del conferenciant? ¿Recordes aquell xiroi «Himne al Somatén», que publicàrem per a befar-nos de l'estultícia erigida en autoritat?...

Nosaltres sí recordem les envestides d'aquell tinent coronel que duia la seva mueller a parir a Castella perquè cap seu fill no portés l'estigma d'haver nascut a Catalunya. I recordem la nostra amistat amb Santiago Bilbao i que Valeri Mas podia col·laborar amb LA GRALLA. I recordem que treiérem del presidi de Figueres a Ferran Torruella, condemnat pels fets del 1909 a Manresa. I recordem, entre moltes i moltes altres coses, aquella *potulada* de la Premsa Diària, expressió del servilisme d'uns, que ara, si gosessin, farien de revolucionaris, i de la bandarrereria dels que, engreïts amb la seva posició, no toleraven el lliure pensar dels altres... I recordem que si propugnàrem per unes fires—fenicis al fi,—propugnàrem també pel canvi de la Festa Major, al marge dels interessos «sacratíssims» de l'església, així com també al marge dels mateixos interessos, igualment «sacratíssims», hem propugnat tant i tant per una altra festa laica: la festa del Dia de la Mare.

Ara, amic, ens vénen a la memòria tots aquests records i d'altres més que són part essencial de la nostra vida, i, pots ben creure-ho, però ens en sentim satisfets,

Dijous al Majestic...

El Quadre Escènic de "La Unió Liberal" estrenà "Vels grisos", de Joan Gras i Trilles

Joan Gras ha escrit una obra dramàtica, «Vels grisos». Aquesta obra fou estrenada dijous, al Majestic, en una funció a profit dels orfes de la guerra. Abans, però, ja en els prospectes anunci de la funció, foren publicades unes opinions de conciutadans nostres que coneixien l'obra—les quals havien d'haver aparegut a les nostres planes si diumenge passat s'hagués publicat LA GRALLA—i el mateix autor, en unes breus paraules, en remarcà el seu significat.

Nosaltres no coneixíem l'obra de Joan Gras. No la coneixíem, perquè les obres de teatre preferim conèixer les en el seu lloc natura, a les taules i amb llum artificial. I, ara que ja hem vist «Vels grisos», volem dir una cosa: volem dir que Joan Gras ha sorprès a molts que d'ell només en coneixien el seu aspecte extern. Ara han pogut veure que aquell home massa senzill i massa popular, no és un home vulgar i que té talent i sensibilitat en uns graus insospitats. Amb «Vels grisos», el seu autor s'ha elevat qui-sap-lo en el concepte de molts conciutadans nostres. Es perquè ha sabut plasmar els seus sentiments i les seves sofrances, i en ell l'home que llegeix i que sent ha superat de molt el seu esperit rebel i rodamón.

«Vels grisos» és l'obra d'un home bo que ha patit molt, que pateix molt, que patirà molt. Es, si val a dir ho, la seva obra, el seu drama. Els seus personatges són ell mateix. Tots parlen com ell. Tots actuen com ell i divaguen i teoritzen com ell. I filosofen a la seva pròpia manera.

El fons del drama denota en el seu autor que coneix—a la seva manera, és clar—la societat. I tota l'obra és la topada del seu caràcter amb la societat. No hi ha altre conflicte. No hi ha uns tipus oposats als altres. Tots tenen trets visibles del seu autor. I l'enemic, si és invisible, és sempre present a l'escena; és la humanitat, amb els seus defectes, que no s'esmenaran pas amb les llançades donades a l'espai i amb les imprecacions del novell autor.

Això, que vol dir manca d'acció escè-

nica, no vol pas dir manca d'emoció, la qual és aconseguida per la força del sentiment més que per la traça del dramaturg.

I ara, dit el nostre parer, senyalem que hi ha escenes i frases i pensaments, en aquesta obra de Gras, que denoten el seu esperit observador i el seu talent, molt per damunt de moltes milloques amb infules d'intel·lectual.

L'interpretació de «Vels grisos» era a càrrec del Quadre Escènic de La Unió Liberal. I, tot i la manca d'escenes de luïment personal hem de remarcar que els nostres intel·ligents amateurs s'esforçaren i reeixiren a donar realitat a la ficció escènica, excel·lint més aquells, com Pere Molins, per exemple, estudiós de mena i més bregat, a qui li fou confiat el tipus més encertat de l'obra.

Lúcia Tur gas també excel·lí notablement, així com Enric Govern, qui feu una entrada magnífica en el primer acte, i Sabes Fuster fou l'actor estudiós i discret que tant i tant hem alabat. Molt bé així mateix Maria Tapias en el seu paper difícilíssim i Mercè Gelabert en el seu tipus, no tan ben encertat com el del seu espòs.

Arrodoniren el conjunt Pau Fusté, Andreu Soldevila, Esteve Juvany i Joan Pou.

La presentació escènica, molt ben apropiada a l'acció i a l'ambient de l'obra.

Al final de cada un dels tres actes l'autor fou reclamat a les taules i al final de l'obra aparegué rodejat de tots els intèrprets i del director del Quadre Escènic, Antoni Jané.

* * *

Prengué part a la vetllada la Banda de les Múcies, que interpretà els himnes de la revolució, i les fantasies d'«Aida» i «Tanhauser», sota la direcció del mestre Ruera.

I finí la festa amb la presentació de l'Esbart Infantil de Dansaires del Foment de la Sardana, bella i simpàtica nota que va plaure de debò a la molta concurrència que omplena el teatre.

A. G. A.

perquè creiem que tanmateix mai no ens hem fet indignes d'aquestes sis mesades que LA GRALLA ha usat un llenguatge fort, a to de les circumstàncies. En la nos-

tra vida d'ahir no hi ha contradicció amb la nostra vida d'avui. I això, amic, gosàriem creure que té un valor.

PLACID



L'any agonitza; la Pàtria perdura

Com una fulla seca a punt de caure, resta el darrer full del calendari que tantes dates ens recordarà la Història de la pàtria martiritzada i gloriosa. En veure com s'escola l'existència de l'any, aquest gràfic penjoll, tan íntim, i popular se'ns transforma, mentalment, en un rellotge de sorra, mut i impàvid graduador de les darreres convulsions del que se'n va per a sempre. Quin balanç i quin comiat! Quin enigma en l'espai i quin llegat per a l'hereu 1937! Portarà a la sang el tòxic que tanta malvestat ha ocasionat arreu? Serà l'àngel de blanc plomall missatger de la branca d'olivera? Qui ho sap!... Els anys van tan agafats uns amb altres, que no queda una clariana, un espai, un parèntesi amb els quals s'hi pugui establir la més lleu fantasia, un càcul aproximat, una il·lusió confortadora. Hi ha, però, la guspira eterna sorgida del caliu que a impuls de l'oreig es revifa, s'abranda i esdevé foguera conhortadora en les jornades gèliques i tenebroses. És l'amor a la Pàtria immortal; aquesta llumeneta interior que serveix en el més pregon del nostre ésser i ens fa estremir de goig, de pena, d'ira, d'heroisme, segons es presenten les circumstàncies.

L'any que agonitza ho deixa així ben palesament marcat amb fites rogenques de foc i de sang. Tota la gardunya i la lladregada; tot el bandolerisme i l'oprobriós pinxerisme de dins i de fora, s'han conjuntat contra nostra pàtria. Els enemics de diverses coloraines, orbes de ràbia, ens creien mesells insensibles o encongits anyels ben preparats per a ésser conduïts a l'escorxador. No els ha valgut tot l'odi, ni la traïdoria, ni l'astúcia, ni els paorosos tentacles de l'immens pop que els ajuda. Han topat amb les muralles d'acer d'un poble que estima la llibertat, l'independència i la dignitat; la trista aventura, per tant, els costarà molt cara. La pàtria perdura malgrat les ferides rebudes durant cinc mesos i escatx. No pot, ni vol morir resignadament. Té molts fills per a defensar-la; els invasors s'ofegarien amb la sang generosa que es vessa i fins i tot amb la dels mateixos bandits que la perden per una causa innoble. Quan un poble es redreça serenament i lluita com ho està fent el nostre, no pot ésser vençut. La nostra epopeia no és una més en la història universal; fins a l'actual moment, és única i exemplar. Per això tot el món l'admira i segueix amb extraordinari interès el curs d'aquesta guerra i aquesta revolució. Per això un esperit d'humana solidaritat s'estén i creix amb entusiasme i emoció. Mai com ara el proletariat del món no s'havia sentit tant estretament identificat. Si el terrorisme emprat en els països feixistes no ho impedis, sorgiria espontàniament un gest que trencaria els dogais que el capitalisme, el clericalisme i el mi-

litarisme tenen posat al proletariat. I a desgrat de les dificultats i perills que aquest troba per a expressar la seva simpatia i adhesió als lluitadors ibèrics, ho fan valentment; molts fins arrostren fatals conseqüències. Entusiàstic i noble gest que caldrà recordar sempre amb gratitud i posar-lo en parangó amb els dels exèrcits d'esclaus mercenaris, descendents de Caf; els botxins dels propis germans; els servidors d'un imperialisme ridícul; els que, en fi, enrunen les llars humils deixant-hi colgades milers de vides!...

Oh, any dissortat! La teva agonia té tot el simbolisme de la tragèdia d'un poble. Veiem les teves barbes blanques d'on sorgeixen fos forescències endimoniades. Sembla que per damunt de la teva esquelètica còrpora, pròxima a desaparèixer, hi saltin els centenars de pigmeus embriacs de la Babel refundida a la capital de la República. Quin testament més lúgubre! Quina fé més negra! Fins la contradicció l'acompanya en els darrers moments, car el *Gloria in excelsis Dei... et in terræ pax hominibus*, entonat per la clerecia feixista en la data nadalenca, no és més que una repugnant blasfèmia. ¿Pau a la terra entre els homes de bona voluntat? Quin sarcasme! No és possible que en el conglomerat de moros i cristians, rossos i bruns, requetés i falangistes, seglars i religiosos, hi pugui haver un punt coincident amb aquella fe i aquelles doctrines que els reverends trabucaires prediquen. No; tot és una farsa ignominiosa. Els ha caigut la careta i la hipocresia ja no la podran amagar mai més. Els que han mancat a llurs propis manaments, els que no han tingut per res el cinquè i el vuitè, puix han comès els més horribles crims i han mentit descaradament com els més vils estrofolaris, han pecat mortalment, segons llur dogma. Però ni tenen fe en el seu déu ni en la pàtria que tant pregonen. No tenen consciència ni són capaços de complir res del que pretenen imposar als altres. Els llops han tret l'orella per sola la pell de be. Els braus combatents que defensen l'honor, la riquesa, la cultura i la llibertat d'aquesta aimada pàtria nostra, que malgrat tanta dissort perdura gloriosa, sabran caçar la llopada sangonant.

I mentre l'any agonitza, alcem el cor plens d'esperança. Després de les tempestes vénen les jornades plenes de claror. La pàtria màrtir i heroica tindrà encara més relleu; les dolors l'hauran enfortida; serà més admirada, respectada i estimada. La pàtria que ha sabut infantar fills que tan abnegadament donen llurs vides en holocauste de la llibertat del poble llur i de l'humanitat sofrent, no pot morir, és eterna!

CARLES COSTAS ALVAREZ



Cròniques del front

Quan el Correu arriba...

Es mitja tarda i comença a fosquejar. En la petita oficina destinada a Estadística, les entrades i sortides de milicians és continu. Tots van pel mateix, tots pregunten si ja ha arribat el Correu.

Aquest, com si ho fés expressament, cada dia arriba més tard. Malgrat el fred, s'ha format un grup nombrós que discuteix del mal estat del camins i de la conveniència d'una línia de comunicació més ràpida.

Per fi! Talment com una metralladora, al lluny se sent el crepit de la «moto». En el grup es nota una reacció. Una veu crida: El Correu! En oir aquest crit, de per tot sorgeixen milicians.

Impàvid, com un cavaller de l'edat mitjana, arriba el motorista. No mira a ningú. Orgullosament passa en mig del grup, que li obra pas. Un n'hi ha que gosa preguntar: — Que tinc carta? Sempre és el mateix; sempre fa la mateixa pregunta, com si el motorista pogués tenir a la memòria els noms del munt de cartes que porta a la cartera.

Entra a l'oficina i entrega els paquets de cartes; ja ha complert la seva missió. Ningú ja no fa esment d'ell.

Ara el que és el blanc de les mirades de tots, és el de la Secció d'Estadística. Ben prest es troba envoltat per tots. Ell, però, repassa la correspondència amb calma, i fa poc cas de l'impaciència de tots. D'un a un va cridant els noms; gairebé no n'hi ha necessitat, puix tots ressegueixen amb la mirada fixa els sobres que van apareixent, i materialment els arrenquen de les mans de l'«estadístic», abans que aquest pugui pronunciar llurs noms. Deu ésser l'instint, puix cap no s'equivoca.

Ja estan totes repartides. Sempre es fa ràpidament. Ha quedat un petit grup que en llurs rostres es veu ben clar la desil·lusió. Són els que no han tingut correspondència. Sembla que tinguin enveja dels altres, sense pensar que ells el dia abans foren els sortosos.

Tots els «afortunats», amb la carta als dits i l'alegria pintada als ulls, se'n van, busquen la solitud, perquè els companys no els vegin l'emoció que senten. Més tard la llegiran als amics; però de moment volen gaudir-ne del seu contingut ells sols.

Hi ha casos incongruents que a un hom li farien ballar el cap. Hi ha milicià que no sap de lletra, i les cartes que envia a casa seva les hi escriu un company; mes, quan rep carta, no necessita intermediaris; amagat en un recó, la desxifra poc a poc i la guarda com un tresor...

Que en serien de llargs els dies i les setmanes, per al milicià que està al front, si no tingués l'alicient de la correspondència amb els éssers estimats!...

El milicià que fa dies que no ha rebut

LES FULLES DOMINICALS

DCIX

Quan aquestes ratlles veuran la llum, l'any 1936 s'haurà acabat. Bon vent i barca nova! «A enemigo que huye, puente de plata». Si: 1936 és un enemic que fuig perquè ja no pot aguantar amb la vergonya d'haver ensorrat Espanya. La grapada del 1936 s'ens quedarà marcada a la pell de tots, sense mancar-ne un de sol que s'en lliuri. Si l'encert ens guia, el dia que es dispari el darrer tret pot començar per al nostre país una era de prosperitat, una era de prosperitat que no la recollirem pas nosaltres, sinó els que ens succeixin. Mes, hem de fer nos càrrec de que el món no s'acaba en desaparèixer nosaltres i consolar nos amb la idea de que els que vindran trobaran un camí més ample, més lliure i més just, preparat amb el sacrifici dels que ara vivim. També ens haurà capigut l'honor d'haver viscut les hores més grandioses de la història pàtria. Però, perquè aquest esdevenidor sigui un fet brillant, és indispensable posar en els nostres actes la major bona fe; ésser justos des d'ara. en aquest afany de justícia, educats al comble per a donar la interpretació justa del que ha d'ésser la nova democràcia. Recordem en tot moment aquella figura racial de Don Quixot: espill de cavallers, ajuda de necessitats, «desfacedor de entuertos» i embriac de l'ideal de justícia.

Preparem-nos per al 1937 i concentrem tots els nostres esforços i dalers perquè en ell s'acabi, abans que tot, la guerra.

A tots, des de la nostra humilitat esfant. desitgem un any nou en el que les nostres esperances es tornin realitat.

Salut!

L'ALTRE

31 desembre 1936

carta, llegeix sempre amb enyorança l'última que va rebre, amagat en el refugi dins la terra i a la claror oscil·lant d'un rústec llum d'oli, per a poder somniar a la nit amb els que l'obliden i que tan lluny d'ell estan...

Quantes d'aquestes cartes esperades amb tant anhel, amb les seves noves, porten la tristesa als cors dels milicians!...

Però també, quantes omplenen de joia i d'optimisme l'esperit del milicià!...

Claudi GIMENO

Front d'Almudèvar.

Comentaris irònics

Ja s'ha fet el miracle d'anar a dormir a les onze. Els noctàmbuls són els que han quedat més sorpresos.

* * *

En una lleteria, a Barcelona, vaig veure una cua en forma de signe interrogant.

* * *

Una de tantes consignes:

«Treballar més, i guanyar menys».

Aquí n'hi ha que ho fan al revés.

* * *

Els partits polítics fan la guerra de rearguarda.

* * *

Foren molts els individus que deixaren de veure l'exposició d'Amador Garrell (junior). I es comprèn. Davant mateix de la porta d'entrada hi havia un cartellet que deia: «No passaran!» I se n'entornaven.

* * *

Dies ha vaig veure una cua de dones que anaven a comprar pa, que arribava davant dels menjadors de l'Hotel Europa, on uns senyors s'atipaven.

Ironia...

* * *

El nostre amic, el dibuixant Tony Vidal, té la dèria d'organitzar, al front, uns beneficis per als de rearguarda.

* * *

A la barberia.

El que no s'espavila ja ha rebut!

* * *

La gent diu:

—Avui he vist un duro en plata!!

I tots s'esgarriren.

* * *

El jovent s'acostuma a portar els bitllets enrotllats i lligats amb un curiós fil de goma.

Excentricitat americana? Els films en tenen la culpa.

* * *

Als tenders els han desaparegut aquelles mans amb els dits de salsitxa, que portaven amb tant orgull.

* * *

Entreu en un estanc, demaneu un paquet de Lucky, i us tiren una paquetilla de trenta cèntims pel nas.

* * *

Ja hi ha qui pensa quan podrà tornar a menjar-se altra vegada aquells bifecks amb patates, de la una a les dues de la matinada.

L'espant de la guerra ha fet tornar ros ses totes les nostres boniques perruques.

* * *

Les cartes familiars tenen el color dels billets quilomètrics.

Amb viatge d'anada i tornada.

* * *

He vist un home que es regalava amb un «Romeo y Julieta» qui arran d'orella m'ha dit, «Guanyarem!!».

* * *

I el bar del cinema Majestic, que també tancarà a les onze?

* * *

Encara hi ha hagut poblets que han celebrat l'adveniment del «niño Jesús».

Els músics hi han guanyat.

* * *

LA GRALLA es despedeix amb un cap i cua noble, el 777. A «revoire»!...

JOAN VERNET

El feixisme a Bèlgica

Pel nostre company Josep Franch sovint tenim noves dels nostres compatriotes que resideixen a Bèlgica.

Aquests catalans i espanyols segueixen amb creixent emoció el crim monstruós del feixisme internacional contra el poble treballador i liberal d'Espanya.

Organitzen subscripcions, festes de propaganda, recluten voluntaris... I tot això contra el feixisme natural d'aquella país i contra els pinxos allí refugiats i destacats pel feixisme dels generals traïdors.

Un bon català i un coratjós company, Borràs, qui resideix a Charleroi, sovint escriu a l'amic Franch donant-li noves de la tasca que els bons patriotes s'han imposat per a ajudar a la lluita contra el feixisme i reconta, en una de les seves últimes lletres, l'agressió que un escamot de carlins intentà contra la casa del Comitè Republicà Espanyol en ocasió de celebrar s'hi un acte antifeixista.

Els carlins sofriren una seriosa derrota, però demostraren que la seva gosadia no té límits ni coneix fronteres.

L'actuació de la canalla carlina a Charleroi és una altra demostració més de la tasca antiespanyola que realitzaven la catterva de diplomàtics que la nostra República mantenia a cos de rei a les ambaixades i consolats a tot Europa i a tot el món.

Franel·les de gran moda?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

NOTICIARI

Les noves cooperatives

Es treballa en la construcció de taulells i el que és necessari, de les noves cooperatives que s'obriran probablement la setmana entrant, als locals on hi havia el Cafè Nou, Cafè Bachs i Cafè de l'Harmonia.

Frederic Lloveres

Ha passat unes hores aquí, amb els seus companys de Granollers, el brau milicià i estimat company Frederic Lloveres, qui al front on lluita amb la columna d'Estat Català, no ha abandonat pas les seves dèries artístiques d'excel·lent dibuixant i pintor.

Prometatge

La nova que avançarem del prometatge d'una gentil actriu i un admirat actor del teatre amateur, ha tingut plena confirmació. Aquesta actriu és Maria Tapies i l'actor és el nostre estimat company Enric Govern, a qui felicitem per haver sabut passar de la ficció escènica a la realitat, enc que aquesta, ara com ara, no sigui sinó una bella esperança, prometedora de la felicitat que ells somnien i que nosaltres els desitgem multiplicada a l'infinitesimal.

El milicians de Granollers

Ens hem assabentat que el grup de milicians del P. O. U. M., de Granollers, que lluitaven a Tierz, entre els quals hi ha el company Ramon Roca, de Gràfiques Unificades han ingressat en la Columna del Vallès Oriental.

Càstig exemplar

Per la Conselleria de Proveïments ha estat imposada una multa de 1000 pessetes, vuit dies de presó i tancament de la botiga, al comerciant Domènec Pujades perquè venia les patates a preu més car del que s'havia taxat.

Un manifest

El Sindicat Unic de la Indústria Fabril i Tèxtil C. N. T., ha publicat un manifest, que és molt comentat, en el qual es fa un advertiment a certs elements que actuen com enemics de la revolució i de la C. N. T.

Aquest manifest acaba amb aquestes paraules: «Nosotros seguimos sus pasos. Sabemos quienes son los inductores de la calumnia; sabemos qué etiqueta llevan; en qué trabajan; incluso sabemos las buenas notas dentro de su vida política y particular...»

Festa infantil

Ahir tarda el Majestic s'omplí fins a vessar de la mainada granollerina, en obsequi de la qual es celebrà una festa organitzada pel Sindicat Unic d'Espectacles, amb l'aval del Consell Municipal, amb motiu de celebrar-se la Setmana de l'Infant.

Es projectà un bell escollit programa de pel·lícules i els petits, entre els quals hi havia els evacuats de Madrid, refugiats aquí, foren obsequiats amb sandwiches, caramels i unes siluetes de Betty Boop i Popeye.

«Orientaciones Nuevas»

Amb aquest títol—«Orientaciones Nuevas»—ahir aparegué un periòdic setmanal, òrgan confederal de les forces econòmiques i sindicals del Vallès Oriental.

La direcció del nou periòdic és confiada al company Joan Parellada, de Llum i Força; els redactors són Josep M.^a Anheio, de Professions Liberals; Francesc Cid, del Ram Mercantil i Antoni Arenas, d'Arts Gràfiques.

L'administració és a càrrec dels companys Isidre Casals i Agustí Cabrera, de Llum i Força, i Francesc Salvadó, d'Espectacles Públics.

Saludem la nova publicació i desitgem que l'esforç dels bons companys sigui del millor profit per a la causa de la revolució.

«En Pep»

Josep Martí, «En Pep», el qui fou popularíssim equipier del Granollers, ha passat uns dies aquí prop dels seus familiars, i ens ha visitat.

L'estimat amic ens ha expressat ovament el seu afecte de sempre i ens ha dit l'estimació que sent i l'enyorança pel seu club i per la seva ciutat, tot i els trasbals que li porten els seus quefers a Lleida, on resideix i on ja ha tornat.

Malalts restablerts

Fa ja alguns dies poderen deixar el seu lloc, a la Policlínica, la senyora Anna Alsina d'Anfres i el seu nét Alfred Canal i Anfres, molt millorats ambdós de la malaltia que els obligà a enllitar-se.

No cal dir com ho celebrem, coneguda l'amistat que ens uneix amb la família dels nostres companys Alfred Canal i Pius Anfres.

Repòs

Passen uns dies de repòs, en llurs respectives localitats, els companys milicians de les centúries 1^a, 2^a, 4^a i 5^a de la columna del Vallès Oriental que eren al front d'Osca i on segurament tornaran molt aviat, acabat el termini de permís que els fou concedit.

«Envios Populares»

El nou cap del servei de Correus en aquesta ciutat, company Eduard Rubio, ens trameta atenta salutació, a la qual corresponem i acompanya nota del nou servei establert amb el nom de «Envios Populares».

Podran admetre's amb aquest caràcter totes les remeses que es facin als milicians, sempre que reuneixin aquestes condicions:

1^a Les remeses no podran excedir de 40 centímetres de llarg, 30 d'ample i 30 d'alt.

2^a Les remeses hauran de cobrir-se amb tela, arpillera, lona, etc., de forma que el seu contingut no es pugui disgregar ni malmetre's.

3^a No podran contenir objectes que puguin ésser un perill per als funcionaris.

4^a No podran excedir de quatre quilos de pes.

Les hores d'admissió són de 9 a 12 i a la tarda de les 3:30 a les 4:30.

Obituari

Ahir morí, a l'Hospital i Asil, el company Robert Baró, jove de 29 anys que formava en la columna de fortificacions que és a Montçó.

Baró, el dissortat company, era molt estimat dels seus companys del ram de construcció i la seva mort ha estat molt sentida per tota la classe treballadora de Granollers.

A Montçó es produí una ferida, que hom va creure que no tenia gravetat, i aquella ferida li ha ocasionat la mort.

Reposi en pau i rebin, la seva esposa i altres familiars, el nostre pésam més sentit.

La Banda de les Milícies

Diumenge passat la Banda de les Milícies prengué part en una festa infantil que es celebrà a La Garriga.

La mateixa Banda és molt probable que dintre pocs dies es desplaçi a Mataró on donarà un concert a profit dels que combaten contra el feixisme.

Mesures de defensa

Davant l'edifici de la Conselleria de Defensa i en altres llocs s'han adoptat mesures de defensa contra possibles agressions.

La Setmana de l'Infant

Els Reis, que cada any accentuaven més les diferències entre els infants pobres i els rics, han estat destituïts per la revolució de la seva tasca de portar joguines i dolços a la mainada.

En el seu lloc, els pares han comprat ells mateixos les joguines per als seus fills i aquests s'han pogut adonar que ho fan més bé que no pas aquells reis tan generosos amb uns i amb altres tan egoistes.

Casaments

Abans d'ahir s'uniren en matrimoni l'estimat company Antoni Vidal, artista enrolat a les milícies del Vallès en la lluita contra el feixisme, qui és aquí amb permís, i la gentil Carme Vernet, germana del nostre company Joan.

—Altre company i bon amic, En Salvador Llobet, s'ha unit també en matrimoni amb la seva cosina Carme Llobet.

Felicitem els novells matrimonis, als quals desguem una lluna de mel inacabable.

Salutacions

Hem saludat l'artista i bon amic Antoni Cumella, qui ha vingut uns dies amb permís del front d'Osca.

—Així mateix saludarem els companys, l'arquitecte Marian Lassús i el pintor Francesc Serra, qui són altra vegada a Montçó amb la columna de fortificacions.

—Ha estat a casa nostra En Ramon Roca, milicià i bon company de Gràfiques Unificades i col·laborador de LA GRALLA, qui passa uns dies aquí amb permís.

—També és a Granollers, de dies ha, En Trini Company, tècnic de la Columna del Vallès, qui acaba de guarir-se de les lesions que es produí a Almudèvar.

Prometatges

Ha estat formalitzat el prometatge del nostre bon amic i company fuster En Josep Jonch amb la bonica conveïna nostra Carme Altimiras.

—Per al jove Josep Canela ha estat demanada la mà de la gentil Roseita Montero.

—També s'ha promès el milicià Antoni Aranda, qui es troba aquí convallescent de les ferides rebudes al front d'Aragó. «Ella» és la bella conveïna Dolors Clarís.

A tots l'enhorabona.



L'aportació dels artistes locals a la lluita antifeixista

Ha estat tancada l'exposició de caricatures d'Amador Garrell i Soto i s'ha efectuat el sorteig de les dinou obres de les vint que ha tingut exposades aquest jove artista granollerí a la sala del Jazz-Club. (Cal que aclarim que una de les caricatures, la de Joan Vernet, és propietat d'aquest nostre company.)

En el sorteig, els dinou premis han correspost respectivament als posseïdors dels següents números:

169; 101; 480; 398; 125; 323; 373; 258; 490; 408; 214; 354; 122; 198; 327; 330; 060; 127; 422.

Els posseïdors dels bitllets premiats són pregats de recollir les obres que els correspongui dintre el termini de quinze dies, per tal que correlativament puguin triar les que més els plaguin. Passat aquest termini, la distribució s'efectuarà a mesura que es presentin els posseïdors dels bitllets premiats, siguin quins siguin.

Transcorreguda una mesada, hom entendre que els posseïdors dels bitllets premiats han renunciat als seus drets.

Els premis es poden recollir al domicili de l'expositor: carrer de Josep Umbert, 30, tots els dies.

Amador Garrell ha fet entrega, a la Conselleria de Defensa, de la quantitat de 440 pessetes, import de la venda de bitllets, la qual era controlada per la pròpia Conselleria.

* * *

Altre artista i bon company en Francesc Vernet, ha fet entrega, al seu torn, de 46 pessetes al Comitè local Pro Milícies i d'altra quantitat igual al Comitè d'Ajut Infantil de Reraguarda, produït del sorteig d'una seva obra que ha tingut exposada durant alguns dies.

El bitllet premiat amb l'obra de Francesc Vernet és el número 137.

ESPECTACLES

MAJESTIC

«Felipe Derblay»

El vespre del dia 1 de gener actua, al Majestic, la companyia de l'actriu Antònia Herrero i de l'actor Enric Guitart, la qual va representar l'obra dramàtica «Felipe Derblay».

El públic bastant nombrós aplaudí l'obra i els seus intèrprets.

Cinema

Al Majestic darrerament s'ha passat un film magnífic: «Sombrero de copa». Film magnífic per la seva presentació, per la seva interpretació i per la gràcia fina i alada de la seva acció.

Ginger Rogers i Fred Astaire, els notabilíssims ballarins, són els protagonistes de «Sombrero de copa», que és el poema del *claque*.

«Rose Marie»

En el programa d'avui del Majestic figura en lloc preferent «Rose Marie», l'adaptació cinematogràfica de la famosa opereta del mateix títol.

Els protagonistes d'aquesta «Rose Marie» són Jeanette Mac Donald i Nelson Eddy, dues firmes del cinema líric.

Padrina de guerra

El milicià Climent Bono, de la secció de Sanitat de la Columna del Vallès Oriental, del front d'Osca, voldria tenir padrina de guerra i que aquesta fos una noia de Granollers.

Queda complert l'encàrrec.

Els germans Cola

Ahir arribaren de Montçó els nostres companys Josep i Manuel Cola, de la columna de fortificacions.

Els nostres amics han vingut per causa de que el seu pare està greument malalt.

Accidents

Dilluns una comissió de Gràfiques Unificades que anava a Ripoll *empastellà* a la carretera de Ribas, entre Figaró i Aiguafreda, per efecte de la glaçada de la nit abans.

De l'*empastellada* en quedà el cotxe bolcat i ajegut al marge i els seus ocupants sortosament en sortiren sense desperfectes personals.

El cotxe diem-ne oficial del Sindicat Unic d'Espectacles l'endemà, dimarts, va topar amb un camió, a Montcada, i el motor es va encendre.

Sortosament tampoc no es produïren desgràcies sinó lleus lesions dels que ocupaven el vehicle.

Obituari

Ha mort, fa pocs dies, el qui fou nostre conveí i amic En Francesc Tuset i Flaquer, més conegut de tothom per En Patax.

La mort d'aquest excel·lent company ha estat molt sentida pels seus amics, com es demostrà en l'acte del seu enterrament. Es que En Patax, pel seu caràcter alegre, havia assolit una popularitat i una estima remarcables. Vell treballador de la desapareguda fàbrica del gas, havia seguit treballant després, fins que la manca de salut l'hi en privà, a la casa Murtra, i era un dels tramoïstes més vells del teatre La Unió Liberal. Per les seves plagassitats, sempre de bona mena, era conegut també de tots els artistes teatrals que havien actuat a Granollers.

Els seus amics, que acompanyaren la seva despulla fins al lloc de la darrera estada, ofrenaren sengles corones de flors naturals a la seva memòria.

—També diumenge deixà d'existir altre conveí força conegut, En Benet Fuster, oncle dels nostres companys els germans Fuster i pare polític d'altre amic, En Miquel Ustrell.

El finat s'havia afanyat en el treball i havia assolit una independència en la indústria fàbrica i tèxtil en la qual havia esmerçat la seva vida.

—Divendres s'efectuà l'enterrament de Na Rosa Gurdó mare política del nostre company, empleat a l'Ajuntament. En Miquel Bosch

Reposin en pau els finats i rebin llurs familiars el testimoni de la nostra condolència.

Les crides

Els veïns d'alguns carrers, i entre aquests el de Josep Umbert, es queixen que algunes crides de les que es fan per a coneixement del veïnat, no es fan a tots els llocs de costum.

Treslladem la queixa a qui sigui per tal que es posi esmena a tal anomalia.

Lloable propòsit

El Consell Municipal vé fent les gestions necessàries perquè es trobi una solució que pugui evitar els freqüents accidents d'auto que es succeeixen en el lloc dit *El Portazgo*, a la carretera de Barcelona.

La municipalització de la vivenda a Granollers

Es ja un fet, a Granollers, la municipalització de la vivenda. La disposició té caràcter transitori, fins i tant que el Consell de la Generalitat legalitzi en aquesta matèria. Però des del primer de Gener el nostre Municipi cobrarà els lloguers de totes les cases d'aquest terme, llevat d'aquelles que són habitades per llurs propietaris.

En altre lloc d'aquest número publiquem el Ban corresponent de l'Alcaldia.

Assortit en robes per a abrics?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

Un altre accident, i van...

Al *Portazgo*, dijous passat, 31 de desembre es produí un altre greu accident d'automòbil. En el fatídic revolt el vehicle es desvià i bolcà, causant la mort del metge radiòleg Simeó Val i Marín; ferides greus a Tomàs Bernal i Sánchez, qui fou traslladat a l'Hospital, i ferides més lleus a Francesc Gómez i Beltran i Francesc Barangé, que foren traslladats a llurs domicilis de Barcelona, després que foren atesos, tal com l'altre ferit, al dispensari de la Creu Vermella, pel metge senyor Raméniol.

Impostos de guerra

Ha estat creat, i ha començat ja a fer-se efectiu, l'impost per atencions municipals i de guerra que el Consell Municipal ha posat damunt el preu d'entrada als espectacles públics i als concurrents als balls i saraus que es donen a les sales de les societats locals o particulars.

Destinat al mateix fi, també s'ha creat, i ha començat a fer-se efectiu, un segell pel qual s'augmenta el deu per cent el preu de les consumacions en cafès i bars.

DEPURATIU SEMIS

CURA RADICALMENT TOTA ENFERMETAT DE LA PELL

Grans herpes, eccemes, psoriasis, picor, desapareixen ràpidament davant l'acció enèrgica d'aquest depuratiu

DIPOSITARI A GRANOLLERS: FARMACIA GASSET

Cúes a Granollers

Les cúes, plaga que la setmana avant-passada semblava també que la patiríem a Granollers, aquesta setmana no les hem vist, gràcies a les encertades disposicions donades pels organismes directius i a que el veïnat es deu haver convençut que, per ara, per tots n'hi haurà.

La tercera Centúria ha tornat al front

Dijous, dia 31, a la tarda, retornaren al seu lloc de combat, al front d'Aragó, e's nostres companys que formen la Tercera Centúria de la Columna del Vallès Oriental, acabat ja el termini que els fou senyalat per a gaudir uns dies de repòs prop dels seus familiars.

Amb els braus milicians del poble partiren també alguns dels que han hagut de sojornar uns dies aquí per causa de malaltia o de ferides lleus, de les quals ja estan guarits.

Naixement

Des de diumenge passat és enriallada amb la naixença d'un petit camarada la llar dels joves esposos, el Conseller Municipal i comptable del Consell d'Economia, Emili Botey i Na Sibina Prat.

Felicitem el novell matrimoni i els desitgem que el nou nat els sigui portador de tota mena de benaurances.

El terme municipal de Granollers

Per l'Ajuntament s'estudia la forma d'examplar el terme de la ciutat per la part de Vallderió, Canovelles i Les Franqueses.

Els nous grups escolars

Estan ultimant-se els treballs de transformació, higiene i embelliment dels nous grups escolars que han d'acollir el cens infantil de la ciutat, els quals són designats amb els noms següents:

L'ex-col·legi de les Carmelites, Grup Ferrer i Guàrdia; l'ex-convent de Josefines, Grup Pi i Margall; l'ex-convent de Freres Menors, Grup Concepció Arenal; l'antic Grup Pereanton, Grup Lluís Castella i els nous parvularis del carrer de Ricoma, Parvularis Lluís Bello.

A les noves escoles hi ha ja el nou material escolar i aquesta setmana serà muntada la calefacció central al Grup Pi i Margall, millora que es farà extensiva a tots els altres grups escolars.

Per la Setmana de l'Infant

Els mestres i alumnes del grup Lluís Castella han fet entrega, amb desí a la Setmana de l'Infant, de la quantitat de 125'65 pesetes.

Conselleria de Defensa

Es prega a tots els familiars dels milicians malalts i ferits, procedents del front, que passin per les oficines d'estadística d'aquesta Conselleria, de 11 a 1 del matí i de 3 a 7 de la tarda, per a arreglar els documents de subsidi.

L'Esbart Infantil de Dansaires

Diumenge l'Esbart Infantil del Foment de la Sardana de la nostra ciutat, es desplaça al poble de Lliçà de Munt, per tal de donar-hi una audició de ballets del folklore català.

El dia 7, aportarà també la seva col·laboració al festival que es celebra en el Teatre Majestic a profit dels nens orfes de la guerra.

Noiciari del P. O. U. M.

Després de gaudir uns dies de permís, s'han incorporat al front de combat tots els companys del P. O. U. M. que formen part de la Columna del Vallès Oriental.

—S'han obert les llistes de reclutament per al segon Batalló de la Columna de la Joventut Comunista Ibèrica.

Hores d'allistament, de 8 a 9 de la nit.

Noiciari de la Casa del Poble

La Casa del Poble ha fet remesa, als combatents del front, dels següents queviures:

Quatre caixes de torrons, una de figues seques, cinc de galetes, una d'ous, una de pots de conserves, una de queviures variats, dues d'ampolles de conyac, una amb porc i boïfarres, un sac de cigrons, dos de patates, cinc garrafes de vins generosos, una caixa de pastes per a sopa, dues caixes d'ampolles de xampany, un paquet de llibres, un fonògraf i quaranta-quatre discos.

Novetats en robes d'hivern?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

ESPECTACLES

MAJESTIC

Dues funcions de sarçuela

Diuenge avant passat, dia 27 de desembre, actuà, al Majestic una companyia de sarçuela que donà dues representacions, una a la tarda i altra a la nit, amb èxit remarcable.

En la funció de la tarda foren representades les obres «Bohemios» i «La del manajo de rosas» i en la de la nit, «El Duo de la Africana» i «El cantar del arriero».

La popularíssima obra del mestre Vives, no va pas ésser massa ben tractada i és llàstima, puix que el respecte al públic i la vàlua de l'obra es mereixen una més alta consideració dels seus intèrprets, dels quals únicament podem elogiar a Pepe Viñas («Victor»).

En canvi, «La del manajo de rosas» va plaure a l'auditori, com ho demostrà abastament amb els seus repetits aplaudiments als principals intèrprets, el baix cantant Lluís Gimeno, el tenor Mateu Guitart, la tiple Angela Martínez—qui va haver de lluitar amb el record de Maria Teresa Planes a qui havíem vist la mateixa obra, i en sorí molt airosa,—la tiple còmica Empar Martí, el tenor còmic Rodolf Blanca i l'actor Pere Vidal.

«El Duo de la Africana», si passem per alt els cors (que ja és passar), hem de dir que va tenir una interpretació més que acceptable, tant per la tiple Maria Santoncha i el tenor Vicenç Simon, com per l'actor que interpretà el Cherubini, que, si no estem mal informats, era Pere Vidal.

En el segon quadre de l'obra, es van haver de repetir els «duos» de tenor i baríton i de tiple i tenor, ambdós força ben cantats pels artistes esmentats.

En «El cantar del arriero» es llüren Angela Martínez i Empar Martí, Lluís Gimeno, Pepe Viñas, Mateu Guitart, Rodolf Blanca, Manuel Gorgé i la resta de la companyia socialitzada ajudà al conjunt de l'obra.

L'orquestra — composta de músics locals — molt nombrosa i ben disciplinada sota la batuta del mestre Vivas, ajudà molt a l'èxit d'aquestes dues representacions que ens ha ofert com a comiat a l'any 1936, el Sindicat Unic d'Espectacles.

* * *

I ara, sigui'ns permès de fer unes petites objeccions.

Una, que el Sindicat d'Artistes teatrals, ara que aquests no es poden emparar en la cobdícia tan bescantada dels empresaris, caldria que tingüés més respecte a les obres del vell repertori, tals com «Bohemios» i «El dúo de la Africana», que mai no seran velles.

El tenor Simón ens va donar la im-

pressió — veient-li aquestes dues obres — que a la tarda es va refer gràcies al Comitè local de Proveïments.

Igual podríem dir dels cors, si no fos pel «Dúo». Però els de «Bohemios» eren uns i els de «El Cantar», hauríem de convenir que ja eren *otro cantar*.

A la tarda, en veure aquells avis que anaven de *juerga al baile del Laurel* i entonaven himnes a la llibertat en una nit de sol i neu tot alhora, creieu que ens feien llàstima! En canvi, posats a Sanàbria, donaven una impressió de joventut que enamorava. Devien ésser els aires.

Alabem, dels vellets que cantaven davant *La bola de oro*, la precaució de no llevar-se el barret ni quan un dels tres mosqueters els arengava anant d'un can-

ció a l'altre de l'escenari. En realitat, era una mida de previsió molt necessària, puix que el fred era estès fins a tota la sala del teatre.

Una altra objecció: ¿No podria fer-se un guió per a ús de l'electricista, cada vegada que es dona una representació teatral? Molt sovint és clar quan hauria d'ésser fosc (segon quadre de «Bohemios» i primer acte d'«El cantar del arriero») i altres vegades llampega dintre i tot de les cases i al carrer, com en la botiga de florista de «La del manajo de rosas».

I encara una altra: ¿Voleu dir que aquelles dues llotges del prosceni està bé que serveixin de guardarroba?

AGEA

Ajuntament de Granollers

B A N

Manuel Fabregat i Selaes: Alcalde-President de l'Ajuntament de Granollers.

Faig avinent: Que la Corporació Municipal ha acordat procedir a la municipalització de les finques urbanes d'aquest terme Municipal, de conformitat a les següents disposicions:

Article 1. L'Ajuntament de Granollers acorda la municipalització de la finca urbana, la qual regirà a comptar del dia 1.º de Gener de 1937. Aquesta municipalització ho és amb caràcter transitori i regirà fins que es decreti amb caràcter general pel Govern de la Generalitat de Catalunya.

Article 2. Els lloguers de les finques urbanes del terme municipal de Granollers, que vencin a comptar del dia 1.º de Gener del 1937, es pagaran a l'Ajuntament. Es reconeix al propietari d'una sola vivenda, veí d'aquesta ciutat, l'usudefruit de la mateixa i, en conseqüència, l'excepció d'abonar aquest lloguer a l'Ajuntament.

Article 3. Als actuals propietaris de finques urbanes radicades en aquest terme municipal, que no posseeixin altres mitjans de vida que la renda que els produeixen llurs finques, els serà cedida pel Municipi una quantitat igual a la renda que produeixen, en el límit màxim del promig del sou d'un obrer. Per a gaudir d'aquest benefici, serà, però, condició indispensable que el propietari que es trobi en aquest cas, resideixi a Granollers.

L'import de l'aigua potable subministrada a cada vivenda o estatge, anirà a càrrec del llogater o ocupant i serà cobrat per mesos juntament amb el lloguer.

Les reclamacions que en aplicació d'aquest acord es formulin, seran resoltes per la Comissió Municipal de la Vivenda.

Els quals acords són fets públics per a general coneixement i compliment de tots els ciutadans.

Granollers, 4 de Gener del 1937.

L'Alcalde-President

MANUEL FABREGAT



FUTBOL

Després del Campionat

Dues seleccions catalanes s'enfrontaren diuenge, dia 27, en el camp de Les Corts i en elles hi figuraven, com a titulars, Rubies i Guix, que per cert acturen a satisfacció del seleccionador.

Rovira, el mig centre granollerí, figurava com a suplent en un dels equips seleccionats.

Futbolísticament, el partit va resultar un èxit; no així la part econòmica, quina finalitat, a profit dels infants refugiats a Catalunya, sensiblement no va ésser pas sentida pels esportius barcelonins.

Lliga Catalana

o Lliga de Catalunya

Segons sembla, es tracta d'organitzar una competició catalana en la qual hi figurin els clubs de la Primera Categoria A i B.

Però una fórmula, més ben dit, un joc nou proposat pels delegats dels Sans i del Júpiter, gats vells dins el mitjans federatius, proposant que no es jugui la Promoció i siguin valders els partits de Lliga Catalana que enfrontin els clubs que haurien de disputar aquella, en el sentit de puntuar per a una classificació especial, ha tirat per terra tots els propòsits.

Una altra no haver de jugar la Promoció, el Sans i Júpiter volien que, tant els cuñtes de la Primera A, i, naturalment, els

Nota: Es recorda a tots els llogaters de cases pertanyents a individus morts o desapareguts, han de pagar el lloguer del mes de Desembre a l'Ajuntament abans del 15 del mes actual.

de la B, no puntuessin pel descens, i això, com és natural, no ha convençut els altres clubs d'ambdues categories, com tampoc els de la segona Preferent i aquesta disconformitat és la que ara ha trencat la bona fe i la nova fórmula de Vidal, del Júpiter i Miró, del Sans.

Ja veurem com acabaran tots aquests jocs, que, naturalment, no són altra cosa que per a afavorir els que estan exposats a un descens de categoria.

2, Granollers-Sabadell, 1

Partit amistós sense interès i sense gran cosa en el joc.

Va guanyar l'onze local per la mínima diferència, però merescudament.

Marcaren Carpena, per al Sabadell i Valls i Garí, per al Granollers.

Equips:

Sabadell: Fournier Morral, Majoral, Esteve III, Font, Imbert, Piñol, Clarà, Diaz I, Buj i Carpena.

Granollers: Nogués II, Oro, Saló, Vila, Rovira, Cifuentes, Ferrer, Garí, Codina, Flaquer i Valls.

Va arbitrar, força malament, el col·legiat amateur Brú.

Partit per a avui

Sabadell-Granollers

Aquesta tarda el Granollers retornarà la visita al Sabadell, on és probable que sigui esperat amb desitjos de revenja.

El partit, doncs, promet revestir inte-

rès, si els equips es presenten complets, o sigui si no fan com en el camp granollerí, que tots dos onzes formaren un pout-pourri.

Partit benèfic

Penya Servós-Baix Montseny

Avui, a dos quarts de tres de la tarda, en el camp local, jugaran un partit de futbol el primer equip de Baix Montseny i el de la Penya Servós, reforçat aquest amb elements del Granollers.

Aquest partit és a benefici del jugador Puigrodón, de la Penya Servós, que es va lesionar jugant a Parets.

L'equip granollerí estarà format per Nogués, Pujadas II, Camps, Viaplana, Sala, Tura, Eugeni, Gelpí, Bono, Pujadas I i Dant.

JOFRA

Comiat

Avui, per última vegada ens comuniquem amb els nostres lectors.

Es un comiat que no sabem si serà etern, però ens fa l'efecte que ens despedim d'un fill quan s'acompanya al lloc d'etern repòs.

I és que LA GRALLA era per a aquest redactor.—potser el més humil de tots,— com un fill. Més que un fill, com una mare, perquè per a mi en acollir-me els companys de redacció, quan vaig venir a Granollers, ho van fer com si es tractés d'un germà més vingut a la família.

Quinze anys de comunicar-me setma-

nalment amb els esportius granollerins explicant i detallant la vida del Granollers i les altres activitats esportives.

Quinze anys, els més esplendorosos del Granollers S. C., durant els quals hem enlairat el seu nom, i hem censurat, quant ha estat necessari, l'actuació dels directius i jugadors, però sempre en el bon sentit de que es rectificuessin errors!..

Quinze anys de batallar per a evitar els atropells, algunes vegades amb el propòsit reeixit, al nostre club!..

I al cap de tants anys, quan més necessària era la vida del nostre setmanari i en moments que més que la democràcia domina la llibertat, ens veiem precisats a despedir-nos dels nostres lectors.

Es un sacrifici dolorós per a tots nosaltres, n'estic segur, però val més que ens despedim en bona harmonia.

Qui sap si un altre dia ens tornarem a comunicar amb tots vosaltres?..

Salut amics!

JOSEP FRANCH (Jofra)

ATLETISME

Cross-country local

L'Agrupació Excursionista de Granollers està organitzant un «cross-country» local que hi ha el projecte que es celebri a últims d'aquests mes.

Es molt crescuda ja la llista de participants inscrits per aquesta projectada cursa pedestre.

GRAFÍQUES UNIFICADES: GRANOLLERS

POLICLINICA DEL VALLES S. A.

Sans, 28-30: Telèf. 222

CLINICA
CONSULTORIS D'ESPECIALITATS

SECCIO de PREVISIO

Servei de dentista (extraccions i cures dentàries) en el consultori particular dels facultatius locals

PERSONAL FACULTATIU

Hores visita dijous:

Dr. R. Julià i Bonet
Cirurgia general Matí, de 12 a 1

Dr. J. M. Raméntol i Rifà
Aparell digestiu Tarda, de 5 a 7

Dr. G. Soler i Coromina
Ulls i graduació de la vista Matí, de 9 a 1

D. J. Mas i Collellmir
Malalties de la infància Matí, de 10 a 1

Dr. F. Serrallach i Julià
Malalties genito-urinàries Tarda, de 3 a 5

Dr. M. Garriga i Roca
Parts i malalties de la dona Matí, de 10 a 1

Dr. Ll. Noves i Ubach
Gola, Nas i Orelles Matí, de 12 a 2

Dr. F. Montaña i Guasch
Pell, Sang i Càncer Matí, de 8 a 10

Dr. S. Raméntol i Rifà
Raigs X Tarda, de 5 a 7

Dr. Ll. Rodés i Areñas
Aparell respiratori Matí, de 12 a 2

Dr. F. Merino i Pampin
Laboratori

GRANOLLERS

METGES ASSISTENTS:

Dr. A. Canal i Comas

Dr. A. Sellés i Baró

Dr. A. Morgades i Novell

Dr. J. Grau i Puig